Dosar nr. 2-25018141-12-2-11022025-1 (2-2125/25)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

12 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Lozan Zinaida

examinând în ședință de judecată publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui *****, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 06 februarie 2025, sub nr. 053/1.3-4661, reclamantul ***** a chemat în instanța de judecată pârâtul *****, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta învederează că, la data de 13 aprilie 2022, *****, aflându-se pe str. Calea Orheiului, 105/1, a stropit automobilul de model Toyota Prius, cu nr. de înmatriculare *****, ce-i aparține reclamantei, cu o substanță defectuoasă, astfel, deteriorând bunul respectiv și cauzându-i acesteia un prejudiciu material considerabil. Relevă că, fapta comisă de ***** a fost constatată de către agentul constatator Constantin Cardaniuc din cadrul Inspectoratului de Poliție Chișinău, în procesul contravențional nr. RAP01513005 din 26 mai 2022, pornit în baza art. 104 din Codul contravențional. Relevă că, prin decizia agentului constatator Constantin Cardaniuc, emisă la 06 iunie 2022, ***** a fost sancționat cu amendă în mărime de 36 unități contravenționale, ceea ce constituie 1800 lei. Indică că, decizia contravențională din 06 iunie 2022, fiind contestată în instanța de judecată, a fost menținută în vigoare, astfel având autoritatea lucrului judecat. Invocă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 septembrie 2023,

contestația acesteia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. ***** din 06 iunie 2022, a fost respinsă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2024, s-a respins și recursul declarat de către avocatul Chifeac Iurie în interesele pârâtului împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 septembrie 2023. Susține că, în consecința contravenției comise de către *****, a avut de suferit un prejudiciu material și moral, însă până la etapa actuală contravenientul nu a compensat aceste prejudicii în nici un mod. Relevă că, la caz, comportamentul ilicit al lui ***** a reprezentat un atac direct care i-a lezat dreptul la proprietate, ce în consecință s-a răsfrâns asupra integrității psihologice. Indică că, prejudiciul material cauzat pe caz, se exprimă prin suportarea cheltuielilor pentru repararea automobilului de model Toyota Prius, cu nr. de înmatriculare *****, compuse din salariul pentru prestația muncii în mărime de 30000, 00 lei, la schimbarea pieselor în sumă de 78280, 00 lei. Invocă că, la categoria prejudiciului material, sunt și cheltuielile de judecată pe care aceasta le-a suportat pe cauza contravențională exercitată față de ***** în baza art. 104 din Codul contravențional, care sunt compuse din plata onorariului pentru asistența juridică acordată de avocat, în sumă de 7500 lei. Relevă că, prejudiciul moral cauzat pe caz, se exprimă prin suferințele psihice, manifestate de anxietate, stres, nervozitate, cât și prin sentimentul de nedreptate, umilință, tulburarea vieții cotidiene resimțite de aceasta, în urma faptelor ilicite a lui *****. Relevă că, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. Indică că, art. 1, alin. (3) din Constituția RM, consacră că, *”Demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, (...) reprezintă valori supreme și sunt garantate.”* În continuare face trimitere la prevederile art. 24, alin.(l) din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că ”Statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică”. Indică că, conform art. 46, alin.(l) din Constituția Republicii Moldova, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statutului sunt garantate. Relevă că, în conformitate cu art. 1998, alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova, *”Cel care acționează în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prin prisma faptului că omul este valoarea fundamentală a societății, devine esențială pentru o conviețuire armonioasă, protecția onoarei și demnității a persoanei, generând astfel procesul de legiferare a dreptului omului de a fi apărat contra atacurilor neîntemeiate la onoare si demnitate*”. În continuare

face trimitere la prevederile art. art. 19, 2025 alin.(1)-(5), 2027 alin.(2) și art. 2036 din Codul civil și art. 45 alin.(2) din Codul contravențional. Indică că, prin acțiunile ilicite ale contravenientului *****, i s-a cauzat un prejudiciu material sub forma de cheltuieli suportate pentru asistența juridică în mărime de 7500, 00 lei. Susține că, practica Curții Europene a Drepturilor Omului referitor la cheltuielile de asistență juridică relevă că, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate, rezonabile ca mărime și justificate. Invocă că, întru prezentarea dovezii suportării cheltuielilor de judecată, prin prisma practicii CEDO, prezintă bonul de plată a onorariului avocatului și borderoul asistenței juridice. Indică că, în favoarea opiniei enunțate aduce și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care din 12 septembrie 1997 este obligatorie pentru Republica Moldova. Relevă că, Curtea Europeană a drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatând în repetate rânduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral.

3. *În drept*, reclamanta a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art. 5, 8, 19, 27, 75, 81 și art. 166- 167, art. 239 din Codul de procedură civilă, art.20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților și **a solicitat** încasarea din contul contravenientului ***** a sumei de 30000 lei, cu titlu de prejudiciu material, cauzat în consecința comiterii contravenției, încasarea sumei de 7500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată compuse din asistență juridică suportate în legătură cu examinarea cauzei contravenționale nr. 5r-4197/2022, de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și încasarea din contul contravenientului ***** a sumei de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.
4. *În ședința de judecată,* reclamanta ***** nu s-a prezentat, aceasta fiind reprezentantă de către avocatul Paciurca Iulian, astfel instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.
5. *În ședința de judecată,* reprezentantul reclamantei *****, avocatul Paciurca Iulian a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

6. *În ședința de judecată,* pârâtul ***** nu s-a prezentat, aceasta fiind reprezentat de către avocatul Vlas Gheorghe, astfel instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.
7. *În ședința de judecată,* reprezentantul pârâtului *****, avocatul Vlas Gheorghe, a solicita respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

8. Analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, acțiunea înaintată de ***** împotriva lui *****, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, se admite parțial.
9. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în ședința de judecată*.”
10. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”*Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant şi în numele legii*.
11. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit circumstanțele de fapt potrivit cărora, la 13 aprilie 2022, *****, aflându-se în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 105/1, a stropit cu o substanță defectuoasă automobilul de model Toyota Prius, cu nr. de înmatriculare *****, cei aparține cu drept de proprietate Mariei Carp, astfel deteriorând-ul. (f.d.10-11)
12. S-a stabilit că, pe cazul dat, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 551134 din 06 iunie 2022, pârâtul ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 104 Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 36 u.c.(1800 lei). (f.d.10-11)
13. În conformitate cu art. 104 alin. (1) Cod contravențional, *”Distrugerea sau deteriorarea intenţionată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o*

infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 18 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 40 de ore".

14. S-a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 05 septembrie 2023, contestația depusă de către ***** în ordinea art. 443 Cod contravențional, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 06 iunie 2022, în baza art. 104 alin. (1) Cod contravențional, a fost respinsă ca fiind depusă tardiv. (f.d.10-11).
15. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2024 a fost respins ca nefondat recursul declarat de avocatul Chifiac Iurie în interesele contravenientului ***** și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 septembrie 2023, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. ***** din 06 iunie 2022, în baza art. 104 Cod contravențional.(f.d.12-14).
16. Potrivit actului de recepționare a lucrării din 30 decembrie 2022, se arată că reclamanta ***** a beneficiat de lucrări de reparație a automobilului de model Toyota Prius, cu nr. de înmatriculare *****, în sumă de 30000, 00 lei. (f.d. 15)
17. Din textul art. 45 alin. (1) Cod contravențional, reiese că "*Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(1[1]), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale*."
18. Conform art. 9 alin.(2) lit. f) Cod civil *"Drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane".*
19. Conform art. 15 alin.(1) Cod civil, *"Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară".*
20. În conformitate cu art. 16 alin.(1) lit.g) Cod civil, *"Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial".*
21. Conform art.19 alin.(3) Cod civil, se indică că, *"Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic)".*

22. Din conținutul art. 21. Cod civil, reiese că *”Drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sânt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat şi din caracterul consecințelor acestei încălcări”*.
23. Se reține că, prin acțiunea promovată, reclamanta a invocat că, pârâtul ***** i-a deteriorat automobilul, lezându-i dreptul la proprietate, ce în consecință s-a răsfrâns asupra integrității psihologice și astfel i-a cauzat prejudiciul material ce se exprimă prin suportarea cheltuielilor pentru repararea automobilului, în sumă de 30000, 00 lei.
24. La fel, reclamanta a invocat că, prejudiciul moral cauzat pe caz, se exprimă prin suferințele psihice, manifestate de anxietate, stres, nervozitate, cât și prin sentimentul de nedreptate, umilință, tulburarea vieții cotidiene resimțite, aceasta solicitând încasarea din contul lui *****, a prejudiciului moral cauzat în valoare de 50000, 00 lei.
25. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamantă, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre părți este prezumat în materia răspunderii civile delictuale.
26. Potrivit art. 1998 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil, ”*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*.”
27. Potrivit art. 2036 din Codul civil ”*În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege*

încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă."

28. Din textul art. 2037 din același cod reiese că, "*Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului*.
29. Instanța reține că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite, existența prejudiciului, raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția autorului faptei. Totodată, în conformitate cu regulile generale privind administrarea probelor, consacrate de art. 118 Cod de procedură civilă, sarcina demonstrării existenței și întinderii prejudiciului revine persoanei care formulează pretenția.
30. În speță, instanța reține că existența faptei ilicite și vinovăția pârâtului au fost stabilite prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 551134 din 06 iunie 2022, rămas definitiv. Cu toate acestea, caracterul definitiv al actului de constatare a contravenției nu produce, în mod automat, efecte sub aspectul întinderii prejudiciului patrimonial și nu scutește reclamanta de obligația de a demonstra, prin probe pertinente și concludente, existența efectivă a pagubei și cuantumul acesteia.
31. În susținerea pretenției privind încasarea sumei de 30000, 00 lei, cu titlul de prejudiciul material, reclamanta a prezentat un act de recepționare a lucrării din 30 decembrie 2022, din care rezultă că au fost recepționate lucrările de reparație a automobilului de model Toyota Prius, cu numărul de înmatriculare ***** și că pentru acestea urma să fie transmisă suma de 30000, 00 lei cu titlu de salariu.

32. Instanța apreciază însă că acest înscris, prin conținutul și natura sa juridică, nu este apt să dovedească suportarea efectivă a prejudiciului patrimonial pretins, precum și legătura cauzală dintre contravenție și prejudiciul patrimonial pretins.
33. Or, în primul rând, actul de recepționare atestă exclusiv faptul recepționării unor lucrări și consemnează voința părților contractante cu privire la executarea acestora, fără a constitui, în același timp, dovada executării obligației de plată. Din cuprinsul actului nu rezultă că suma de 30000, 00 lei a fost efectiv achitată executantului, nefiind anexate documente justificative precum bon fiscal, ordin de plată, extras bancar, dispoziție de plată sau alte înscrisuri contabile care să confirme achitarea efectivă a mijloacelor bănești de către reclamantă.
34. Mai mult, instanța observă că actul de recepționare este întocmit între reclamantă și persoana care a executat lucrările, fără ca acesta să fie însoțit de documente care să permită verificarea operațiunii economice consemnate ori a costului efectiv al lucrărilor executate.
35. Instanța concluzionează că, în lipsa unor asemenea dovezi, actul prezentat nu poate constitui o probă suficientă pentru stabilirea existenței unui prejudiciu patrimonial cert și efectiv suportat.
36. Instanța reține că prejudiciul patrimonial susceptibil de reparare trebuie să fie unul real, actual și dovedit, iar nu unul eventual sau prezumat. Simpla existență a unui înscris care consemnează executarea unor lucrări ori obligația de plată nu echivalează cu dovada suportării efective a cheltuielilor respective. În lipsa confirmării plății, nu se poate concluziona că patrimoniul reclamantei a suferit o diminuare efectivă în cuantumul solicitat.
37. Totodată, reclamanta nu a prezentat devize de calcul, rapoarte de evaluare a costurilor lucrărilor efectuate la automobilul deteriorat, facturi fiscale pentru materialele utilizate, pentru manopera efectuată sau alte înscrisuri care să permită instanței verificarea necesității, proporționalității și caracterului rezonabil al cheltuielilor pretinse. Or, instanța nu poate stabili cuantumul prejudiciului exclusiv în baza afirmațiilor reclamantei ori a unui înscris care nu dovedește suportarea efectivă a cheltuielilor.
38. Mai mult, existența unei contravenții și constatarea vinovăției pârâtului nu conduc, la nașterea dreptului la despăgubiri patrimoniale într-un anumit cuantum, în lipsa probării efective a întinderii prejudiciului și a raportului de cauzalitate dintre cheltuielile pretinse și fapta ilicită.
39. Prin urmare, instanța apreciază că reclamanta nu a dovedit întinderea prejudiciului material pretins, motiv pentru care pretenția privind repararea

prejudiciului material în cuantum de 30000, 00 lei, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

40. Instanța stabilește că, prejudiciul moral reprezintă totalitatea suferințelor psihice și emoționale suportate de persoană ca urmare a încălcării unui drept sau interes legitim ocrotit de lege, acesta nefiind susceptibil de o evaluare patrimonială exactă. Prin natura sa, prejudiciul moral privește atingerea adusă valorilor personale ale individului, precum liniștea psihică, sentimentul de siguranță, demnitatea, confortul emoțional și echilibrul psihologic.
41. În speță, circumstanțele de fapt constatate în cadrul ședinței de judecată, impută pârâtului fapta ilicită, decurgând tocmai din deteriorarea automobilului reclamantei *****, însă, fără a fi constatată întinderea prejudiciului material.
42. Având în vedere situația factologică constatată, instanța conchide că, în speță, sunt întrunite cumulativ elementele răspunderii civile delictuale, în condițiile în care fapta ilicită comisă de pârât a fost constatată în baza procesului-verbal cu privire la contravenție, iar prejudiciul constă în rezultatul, efectul negativ suferit ca urmare a faptei ilicite a pârâtului, exprimată prin cauzarea reclamantei a unor stări de frustrare și suferințele psihice suportate ca urmare.
43. Se reține că, prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.
44. La caz, se evidențiază că, prin contravenția comisă, pârâtul a adus atingere dreptului acesteia la respectarea patrimoniului. O asemenea conduită este de natură să genereze victimei un sentiment firesc de nesiguranță, frustrare, stres și disconfort psihic, consecințe care reprezintă manifestări specifice prejudiciului moral.
45. Instanța apreciază că existența prejudiciului moral rezultă din însăși natura faptei ilicite și din împrejurările concrete ale cauzei, nefiind necesară demonstrarea acestuia cu aceeași rigoare ca în cazul prejudiciului patrimonial, întrucât suferințele psihice nu pot fi cuantificate prin mijloace materiale.
46. Instanța reține că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 septembrie 2023 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2024, rămase definitive, a fost stabilit cu autoritate de lucru judecat faptul că pârâtul a deteriorat în mod intenționat automobilul reclamantei prin stropirea acestuia cu o substanță defectuoasă. Prin urmare, existența faptei ilicite și vinovăția autorului nu pot fi contestate la caz.
47. Instanța apreciază că deteriorarea intenționată a bunului reclamantei constituie o faptă prin care pârâtul a manifestat o conduită arbitrară și lipsită de respect față

de drepturile patrimoniale ale reclamantei, fapt ce a determinat-o pe aceasta, în mod firesc, să suporte o stare continuă de stres, indignare și frustrare, amplificată de necesitatea implicării acesteia în vederea apărării drepturilor sale.

48. Instanța apreciază că despăgubirile acordate cu titlu de prejudiciu moral au ca finalitate compensarea, pe cât posibil prin echivalent bănesc, a suferințelor psihice și fizice, a traumelor emoționale, a stării de anxietate, stres și disconfort psihologic, precum și a oricăror alte atingeri aduse valorilor nepatrimoniale ale persoanei, cauzate printr-o faptă ilicită.
49. Instanța de judecată accentuează că, în absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale, se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de reclamant, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională şi socială. În acest sens este de reținut că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a subliniat că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii aduse acestora. Câtă vreme nu există o soluție legislativă, instanțele sunt abilitate a aprecia în echitate cu privire la aceste despăgubiri, pe baza unor criterii stabilite în jurisprudența internă şi a Curţii Europene, analizând împrejurările concrete şi urmările faptei prejudiciabile, ținând cont, totodată, de necesitatea păstrării unui echilibru între scopul urmărit, acela de compensație echitabilă.
50. Instanța observă că reclamanta nu a prezentat probe din care să rezulte că fapta ilicită i-ar fi produs consecințe psihologice de o gravitate excepțională, precum afectarea sănătății, necesitatea unui tratament medical ori psihologic, restrângerea vieții familiale sau profesionale sau alte repercusiuni de o intensitate deosebită. De asemenea, nu s-a demonstrat existența unor circumstanțe care să justifice acordarea integrală a despăgubirilor solicitate.
51. Astfel, prin prisma art. 2037 din Codul civil, cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral urmează a fi determinat în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de circumstanțele producerii acestora, de gradul de vinovăție al autorului și de exigența acordării unei satisfacții echitabile victimei, fără ca aceasta să constituie o sursă de îmbogățire fără justă cauză.
52. Prin urmare, având în vedere caracterul intenționat al conduitei pârâtului, atingerea adusă dreptului de proprietate al reclamantei, disconfortul psihic

inevitabil cauzat acesteia, durata litigiului și necesitatea păstrării unui just echilibru între gravitatea încălcării și valoarea despăgubirii, instanța apreciază că se impune admiterea parțială a pretenției privind repararea prejudiciului moral și acordarea unei despăgubiri într-un cuantum suficient pentru a constitui o satisfacție echitabilă.

53. În concluzie, instanța de judecată constată cu certitudine întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii delictuale, care urmează a fi imputată autorului faptei ilicite, pârâtului *****, ultimul fiind obligat să despăgubească reclamantul pentru prejudiciul moral în cuantum de 1500,00 lei.
54. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, ”*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.”
55. Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.”
56. Din articolul 90, lit. i) Cod de procedură civilă ”*Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică*”
57. Din articolul 96 alin. (1), alin. (11) Cod de procedură rezultă că, ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat*.”
58. Instanța subliniază că dispozițiile art. 94 din Codul de procedură civilă, consacră principiul reparării cheltuielilor ocazionate de proces în funcție de rezultatul acestuia. În condițiile în care acțiunea reclamantei a fost admisă parțial, exclusiv sub aspectul reparării prejudiciului moral, iar pârâtul a prevalat asupra părții esențiale a obiectului litigiului, având câștig de cauză asupra pretențiilor patrimoniale, este echitabil ca reclamanta să suporte, proporțional părții în care a căzut în pretenții, cheltuielile de asistență juridică suportate de pârât.
59. Astfel, din materialele cauzei rezultă că pârâtul a beneficiat de asistență juridică, mandatând în acest sens pe avocatul Vlas Gheorghe, fapt confirmat prin mandatul avocațial Seria MA nr. 2004530 din 06 octombrie 2025.

60. Instanța stabilește că, cheltuielile de asistență juridică enunțate de către pârât au fost realmente angajate și se dovedesc prin ordinul de încasare a numerarului nr. QSG1452*3862270 din 06 octombrie 2025, în sumă de 15000, 00 lei. (f.d. 37)
61. Astfel, sub aspectul proporționalității părții respinse din cererea de chemare în judecată și evaluării mărimii solicitate spre compensare, se conchide că, valoarea de 15000,00 lei solicitată de către partea pârâtă este excesivă, în timp ce suma de 9000, 00 lei este justificată, rezonabilă și proporțională.
62. Totodată, instanța reține că având în vedere că, reclamanta a fost scutită, potrivit legii, de la plata taxei de stat și întrucât pretenția acesteia cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțial, taxa de stat aferentă urmează a fi încasată din contul pârâtului ***** în beneficiul bugetului de stat, în cuantum de 250 lei.
63. La fel, pornind de la temeinicia parțială a pretențiilor reclamantei, instanța va respinge cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7500, 00 lei din contul pârâtului în beneficiul reclamantei.
64. În conformitate cu art. art. 238, 239, 241, 256 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui *****, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, ca întemeiată.

Se încasează de la ***** în beneficiul Mariei Carp suma de 1500,00 lei (una mie cinci sute lei, 00 bani) cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează de la ***** la buget taxa de stat în sumă de 250,00 lei (două sute cincizeci lei, 00 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la ***** în beneficiul lui ***** cheltuielile de asistență juridică în sumă de 9000,00 lei (nouă mii lei, 00 bani).

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Russu Natalia**